

ÄITILAPSIPIIRIT TAMPEREELLA 1989-1991

Päivi Tyrni kertoo

Elämäntilanne ja näky

Esikoispoikamme Markus syntyi 1987 Belgiassa, kun olimme siellä opiskelemaan AoG CTS Raamattukoulussa. Keväällä -88 Palasimme Suomeen ja asetuimme aluksi asumaan Helsinkiin, josta muutimme Vantaalle. Syksyllä -88 osallistuin Vantaan Myyrmäessä Ulla Koskisen järjestämään Äitilapsityön koulutustapahtumaan ja koin Jumalan puhuvan sydämelleni, että voisin aloittaa äitilapsipiirin. Äitilapsityö oli uutta Suomessa ja ajattelin, että tämä on nyt minun juttuni tässä elämänvaiheessa. Olen myös koulutukseltani erikoissairaanhoidaja-kätilö ja työ synnytyssalissa ja lapsivuodeosastolla oli vielä tuoreessa muistissa ja tuntui luontevalta tehdä jotakin äitien kanssa. Odotin tuolloin toista lastamme ja esikoisemme täyttäisi pian yhden vuoden 30.10, joten suunnittelin olevani kotona lasten kanssa ainakin pari seuraavaa vuotta.

Muutto Tampereelle

Mieheni Heikki oli Timoteusoppilaana Helsingin Lähetysseurakunnassa ja yllättäen syksyllä -88

Tampereen helluntaiseurakunta kutsui meidät nuorisotyöhön Tampereelle. Kaikki kävi nopeasti ja jo kuukauden kuluttua muutimme Tampereelle ja Heikki aloitti Tampereen helluntaiseurakunnan nuorisotyöntekijänä syksyllä -88.

Apua, en tunne ketään – en tiedä, miten aloitan

Rukoilin, että Herra, jos on sinun tahtosi ja tarkoituksesi, että aloitan äitilapsityön Tampereella, johdata sinä minua – en tunne Tampereella yhtään ketään, enkä tiedä, miten voisin aloittaa?

Jumala johdattaa

Tampereella muutimme asumaan Hervantaan ja naapurissamme muutaman sadan metrin päässä meistä asui Tampereen helluntaiseurakuntaan kuuluva uskova perhe, jonka Anne-äiti odotti neljättä lastaan. Ulkoilimme usein yhdessä ja kerroin Annelle äitilapsityön näystä. Anne oli heti innostunut ja sanoi, että jos sinä aloitat ja sinulla on se sisältö, kyllä hän kutsuu äitejä mukaan! Ja niin Tammikuussa 1989 vain 2 kk muuton jälkeen aloitimme äitilapsipiirin asuinalueellamme Hervannassa. Ensimmäisessä kokoontumisessa mukana oli noin 12-15 äitiä ja lapset. Kevään aikana kokoonnuimme joka toinen viikko kodeissa Hervannassa, mutta kodit kävivät ahtaaksi ja niin päätimme siirtyä syksyllä helluntaiseurakunnan tiloihin Saalemiin, aivan Tampereen keskustaan.

Seurakunnassa toimi jo valmiiksi torstaisin Leipäkerho, jota vetivät iloiset eläkeläiset tädit Signe ja Toini. Niinpä tuntui käytännölliseltä aloittaa äitilapsipiiri torstaisin samaan aikaan Leipäkerhon kanssa, jolloin 3-6-vuotiaat lapset saattoivat mennä Leipäkerhoon, joka vastasi pyhäkoulua.

Kyselimme myös löytyisikö seurakunnasta mukaan "Mummoja" hoitamaan pieniä 1-2 vuotiaita ja iloksemme kaksi mummoa tuli avuksemme! Sylivauvat olivat äitien hoidossa!

Äitilapsipiirin ohjelma (klo 10-12) oli suurin piirtein seuraavanlainen:

- Sisälle tullessa veimme isommat lapset leipäkerhoon ja pienemmät taaperot mummojen hoiviin
- kahvitarjoilua
- Alustus ja keskustelua - Alustuksissa käytimme mm. kristillistä materiaalia "Meistä naisista kaikki alkaa", (Barbara Jakob), jossa oli ohjeita ryhmänvetäjälle ja lyhyitä alustuksia erilaisista teemoista, kuten:
 1. Miksi elämme? Elämäni arvojärjestykset.
 2. Miten voisimme elää päämäärieni ja arvojärjestykseni mukaisesti?
 3. Millainen olen ja mikä on paikkani?
 4. Kuka todella tuntee minut, Ps 139 pohjalta jne.
- Tai kirjoja mm. Ross Campbell Rakkaudesta lapseen, jossa oli vanhemmille suunnattu 10 x materiaali
- saattoi olla myös joku kasvatusalan ammattilainen alustamassa.... Ja luimme myös Raamattua.
- Lopussa rukoilimme ja kannoimme toistemme rukousaiheita yhdessä Taivaan Isälle.

Äitilapsipiiri oli täynnä elämää, meteliä ja meininkiä! Oli hienoa, että äiteinä saimme rohkaista toisiamme, lapset saivat ystäviä ja mummot (joilla ei ollut omia lapsia) saattoivat hoitaa pieniä ja isommat 3-6 vuotiaat saivat olla Leipäkerhossa, jossa heidän pieniin sydämiinsä kylvettiin hyvää siementä ja heille kerrottiin hyvästä ja rakastavasta Jumalasta.

Mikä oli äitilapsityön tavoite ja merkitys?

Äitilapsityön tavoitteena oli tukea äitien ja samalla perheiden jaksamista, auttaa löytämään ystäviä ja yhteyttä seurakunnassa, antaa virikkeitä ja vinkkejä arkeen ja vanhemmuuteen sekä auttaa lapsia löytämään ystäviä (Äitien jaksaminen, virvoitus, kahvitarjoilu, yhteys, lasten hoito ja hengellinen kasvatus)

Alustusten teemat oli yhdessä sovittu ja niiden tavoitteena oli tukea naisten elämää juuri tässä usein paljon voimia vaativassa elämänvaiheessa äitinä, naisena, vaimona, kasvattajana ja vanhempana, antaa sisältöä myös hengelliseen kasvuun, pohtia syvemmin elämän tarkoitusta jne.

Oli merkityksellistä jakaa äitien kanssa arjen asioita ja huolia, saada vinkkejä omaan jaksamiseen, kokea äitien kanssa yhteyttä samankaltaisessa elämänvaiheessa

Oli tärkeää saada jakaa rukousaiheita ja rukoilla toistemme puolesta

Äitien virvoittumisen kautta myös perheet virvoittuivat – miehet ja lapset – koko perhe voi paremmin!

Rohkaisevaa oli huomata, että äidit, jotka olivat mukana äitilapsipiireissä, tulivat perheineen sunnuntain jumalanpalveluksiin ja lapset olivat mukana seurakunnan seimessä ja pyhäkoulussa.

Tämä vahvisti edelleen yhteyttä!

Sunnuntaisin pienten lasten seimessä oli varmaankin 20-30 lasta ja pyhäkoulussa puolet enemmän!

Keväisin teimme kevätretken sopivaan kohteeseen, vaikkapa Särkänniemeeseen.

Tuntui ihmeelliseltä kokea, että Jumalan Siunaus oli työn yllä!

Uusia äitilapsipiirejä - työ kasvoi ja syntyi tarve perustaa uusia äitilapsipiirejä

Hyvät uutiset äitilapsipiiristä levisivät ja kun äitejä oli mukana niin paljon, syntyi tarve synnyttää / perustaa uusia äitilapsipiirejä eri puolille kaupunkia. Lisäksi joillekin kulkeminen Tampereen keskustaan useamman lapsen kanssa oli hieman haasteellista ja oli helpompaa kokoontua omalla lähialueella. Järjestimme koulutuspäivän kiinnostuneille ja uusien äitilapsipiirien vetäjille.

Pyysimme Ullaa opettamaan koulutuspäivään ja syntyi 5 äitilapsipiiriä eri puolille kaupunkia, joissa oli mukana noin 50 äitiä ja paljon lapsia!

Me lähdimme perheenä lähetystyöhön Belgiaan keväällä -92. Äitilapsipiirit jatkoivat toimintaansa!

Mitä kaikki minulle merkitsi.

Jumala puhui sydämelleni ja näky toteutui! Todella ihmeellistä!

Jumala johdatti juuri oikeat ihmiset mukaan mm. Anne oli lastentarhanopettaja ja Tampereen kaupungin perhepäivähoitajien kouluttaja ja myös toinen äitilapsipiirin vetäjä Anneli oli myöskin lastentarhanopettaja.

Yhteyden kokeminen samassa elämäntilanteessa olevien äitien kanssa

Arjen jakaminen – saimme jakaa ilot ja murheet

Käytännön neuvot – monia hyviä vinkkejä perhe-elämään ja lasten kanssa olemiseen, kasvatukseen

Yhdessä tekemisen ilo

Hengellisen elämän virvoittuminen ja vahvistuminen

Rukousyhteys ja rukousvastaukset

Äitien ja perheiden aktiivinen osallistuminen seurakuntaan

Äitilapsityö tuntui hyvin sopivalta palvelutehtävältä omaan elämänvaiheeseen pienten lasten äitinä ja Jumalan siunaus toi suuren ja ihmeellisen ilon

Tänäänkin Jumala haluaa puhua meille – kuuntelenko, olenko kuulolla ja saatavilla?

Olenko kuuliainen, kun Jumala puhuu minulle jotakin?

Jumala haluaa antaa myös rohkeutta ja uskallusta lähteä liikkeelle, hän voi johdattaa ja

Voimme kulkea vaikka pienin askelin eteenpäin. Uskonkin, että jokaisessa elämän vaiheessa Jumala haluaa johdattaa meitä sopivalla tavalla.